

Predrag Lasica

Geodon

Dragulj koji blista u mraku
Suza,koja stane u saku
Zemlja ...
Godina Gospodnja neka...

Jeziva bica zive u pricama
I vile nakindjurene iz Lokvaje
Besmrtni ropac ,nastanjuje umove
I vredja budjenje

Neugledni ljudi u ritama
Sa svojim naprtnjacama I brigama
Prasnjavim kaldrmama
Praceni crnim grabljivim pticama

Zli covak uzo kostim je
"Mojsijev"
I kraljicu moju
Nepreglednim stepama bezi..
Odmara danju,a bezi nocu

najmanjim u ocevoj kuci.,Efod
replika istog
Meni je Bog mudro
Od gore priso

LJUBAVNE ZORE CE MENE DA LOVE
JASI ODMAH,I JASI BRZE
LJUBAV SE UVEK ZADRZAVA KRATKO
I ODE LAKO

STO DUZE CEKAS
LJUBAV POSTANE HLADNA
KAO SUMA BEZ LISTA
ZIMI ZEMLJA
"STO NE DA NISTA"

I PRIJE NEGO MU VIDI LIK I DOZNA IME
I PRIJE NEGO JOJ SE SVIDI RATNIK
POSECI SABLJOM,CASTI MRAKOM
SVOJE TRAZI..

GEODON SILLNI STO SKRSI S TRISTA
POSLE MU NIJE VREDELO NISTA
COVEK JE SKRAMA,GRABI BEZ SRAMA
OSTAJE BISTA
I VISE NISTA...

Zemlja...
Dragulj po kojim setas
Sam,ili sa biserom
Koji svetli,I koga gledas

Ljubav..
Ta strasna pomrcina puna svetla
Nedokuciva kao stvaranje
Kamena,vetrenjaca, reka

Idi...
Tesko onome ko miran isprati ljubav
U zagrljaj drugom
Proklece ga noci staklenim okom
Postopavanjem
... I drhtavom rukom

Kajanje je strasni dzelat svakom
A premalo godina je coveku dato

Da sve istrpi,skuje I napravi

Obicno je proklet..

“KAO ZLATO”